

עת"א 63399/09/14 - דוד בר -אל נגד שירות בתי הסוהר, משטרת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 63399-09-14 בר-אל(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה:2

דוד בר -אל ע"י ב"כ עו"ד שי ברק

1. שירות בתי הסוהר
2. משטרת ישראל

בפני כב' השופטת מיכל ברנט
העותר העותר
נגד העותר
המשיבים

החלטה

העותר נדון ל - 40 חודשי מאסר בגין עבירות מרמה בנסיבות מחמירות , קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף וזיוף בנסיבות מחמירות והוא מרצה מאסרו מיום 21.2.2012.

העותר מלין על אי שילובו בסבב חופשות.

לטענתו, למרות שהוא מרצה מאסרו כבר למעלה משנתיים וחצי , טרם יצא לחופשה כאשר תפקודו בין כותלי בית הסוהר חיובי.

בעתירה קודמת שנדונה בפני כבוד הנשיא, הסכים העותר למחוק את העתירה בהמלצת בית המשפט לאחר שהוברר כי התנגדות המשיבים להוצאתו לחופשה נעוצה בהעדר הליך טיפולי, הליך שצפוי להתחיל בחודש ספטמבר 2014. קבוצה טיפולית לעברייני מרמה לא נפתחה.

העותר טען כי מעולם לא סירב להשתתף בהליך טיפולי, הוא בן 71 שנים, במהלך שהותו בכלא התעוור בעין אחת ובריאותו רופפת, אלא שהליך טיפולי לא קיים בנמצא.

בדיון שהתקיים בפני ביום 10.12.14 נטען על ידי ב"כ המשיב כי עד היום העותר סירב לקבל את הטיפול, לקבוצה

עמוד 1

היעודית לעברייני מרמה נמצא לא מתאים בשל הכחשתו את העבירות, וזאת למרות השיחות הפרטניות אותן קיבל.

בהחלטתי קבעתי כי הוצג לעיוני מכתב שנכתב על ידי העותר בחודש אוגוסט 2013 המופנה אל העובדת הסוציאלית באגף בו הוא שוהה, בו כתב כי הוא לוקח אחריות על העבירה שבוצעה על ידו, מצטער על מעשיו ומבקש טיפול. מתאים לעותר, ככל הנראה, לא הוצע לו.

בנסיבות אלה, ובטרם תינתן החלטה סופית בעתירתו של העותר, הוריתי לב"כ המשיב להודיע לבית המשפט האם הוצע לעותר טיפול כלשהו.

בהודעת העדכון נכתב כי בתחילה הכחיש העותר את ביצוע העבירות ורק לאחר שהחל להבין את השלכת עמדותיו ואי לקיחת האחריות שינה מעט מגישתו, קרי: מודה באופן פורמאלי בביצוע העבירות אך חסר תובנה מעמיקה ויכולת התבוננות פנימית מספקת. משמע, העדר הטיפול נובע מהתנהלות העותר ולא מהתנהלות המשיב.

בתגובה נטען על ידי ב"כ העותר כי מאז הגיש העותר את בקשתו לקבלת טיפול בקיץ 2013, לא הוצע לו כל טיפול, אף לא טיפול למכחישי עבירה. העותר זכה למספר שיחות פרטניות עם העובדת הסוציאלית, שיחות שהופסקו ביוזמת גורמי שב"ס.

חופשה הינה פריבילגיה וניתנת לאסיר שתפקודו בין כותלי בית הסוהר הינו תפקוד תקין ובתנאי שהשתתף בתוכנית טיפולית שהוצעה לו ונבחנה השפעתה של התוכנית הטיפולית עליו.

משלא הוצעה לעותר כל תוכנית טיפולית, הרי שהמניעה לקבלת טיפול אינה רובצת לפתחו.

לאור האמור, הנני מקבלת את העתירה ומורה למשיב להוציא את העותר לחופשה בתנאים שיקבעו על ידי המשיב וזאת עד לסוף חודש ינואר 2015.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ה, 21 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.